

DE POSTRYDER DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postryder verschijnt s' dingsdags, s' dondersdags en zaterdags.

Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en by alle postdirecteuren.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlyk, 20 centiemen.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiemen

De reclamen, per drukregel 25 centiemen.

TONGEREN, DEN 15 JULY.

Provinciale-raed van Limburg.

VOORZITTERSCHAAP VAN M. JAMINÉ.

Zitting van den 11 July.

M. de Gouverneur woont de zitting by. Het proces verbael der vorige zitting wordt goedgekeurd met eene verandering voorgesteld door M. Daris.

De raed ontvangt de volgende stukken: 1° Het dagblad l'Escaut van den 7 July 1865, behelzende een voorstel betrekkelijk tot de vermindering van het loyer en de invoering der nieuwe wet op de milicie. — Het blad wordt aen de leden uitgedeeld.

2° De redevoering door M. den Gouverneur uitgesproken by het openen der sessie en bevatende bedenkingen over de aenhoudende aengroeying der armen. — De redevoering wordt aen de leden behandigd.

3° Uitnoodiging der koninglyke societeit van St-Cecilia voor het feest dat zy zal geven ter gelegenheid der vereeniging van den provinciale-raed, woensdag 12 July om half zeven s' avonds.

4° Brief door denwelken M. de Gouverneur, ingevolge eenen omzendbrief van den heer minister doet weten dat de provinciale raden zich niet bezigt moeten houden met de herziening der reglementen over de verbetering der huisdieren, zoo lang het onderzoek ingesteld door het gouvernement niet zal voleindigd zyn.

5° Brief van M. Vanzyghenhoven van Overpelt, vrage dat er veranderingen worden toegebracht aen het provinciaal reglement op de takk der honden en zich beklagende over de handelwyze der aennemers.

M. Reynders besluit namens de eerste commissie tot het uitsel der vraag van subsidie gedaan door het gemeente bestuur van Hasselt ten voordeele der nywerheids school dezer stad. Na eene woordenwisseling aen dewelke deel nemen, MM. de Gouverneur, Vanham en Barthels, verklaart de raed dat er in de volgende zitting zal over beslist worden.

M. Perreau besluit, namens de 2° commissie, tot de verwerping der vraag gedaan door de besturende commissie van het gevangenhuis van Tongeren, strekkende tot de verhooring der jaerwedde van haren secretaris.

M. Perreau bestrydt in eigen naam de besluiten welke by namens de commissie heeft doen kennen. Ten gevolge eener discussie aen dewelke deel nemen MM. Wadeloux, Perreau, Beckers, Barthels, Reynders en Daris, wordt er beslist dat eene verhooring zal toegestaan worden aen de secretarissen der gevangenhuisen van Tongeren en Hasselt. Het eylet der verhooring zal ter gelegenheid van de discussie der begrooting bepaeld worden.

Op verzoek van M. Daris geeft M. Vanham uitleggingen over het voorstel der bestendige

deputatie aengaende het gebruik welk er zal gemaekt worden van de twee additionneele centiemen die gevraagd worden om te voorzien in de buitengewoone uitgaven en aengaende het gebruik dat de deputatie voornemens is te maken van de magtiging die haer gegeven wordt om eene leening aen te gaen.

De sessie van den provinciale-raed van Limburg is verleden woensdag gesloten geworden.

In deze laatste zitting heeft de raed een nieuw subsidie van 500 fr. verleend aen het kerkfabryk van Lanaeken om te dienen tot de dekking der kosten van versiering dezer kerk. Deze som is toegestaan geworden na eene schitterende redevoering van M. Loomans die in deze omstandigheid op nieuw bewezen heeft dat hy de belangen van zyn kanton met kennis en talent weet voor te staen.

De raed heeft ook uitspraak gedaan in de kwestie van een aenvullend subsidie voor het oprigten van het standbeeld van Ambiorix. In plaats van 1500 fr. die door het gouvernement gevraagd waren heeft de provinciale-raed 350 fr. toegestaan.

Een Studenten-Congres te Luik.

Indien Onze Lieve Heer ons van ouderdom wil laten sterven, wat zullen wy dan in dezen wereld nog al zien! 'T is om pipelzot te worden. Over eenige weken hadden wy te Parys eene expositie of concours van oude en jonge mopkens, taksken, pitteken, levetjes en andere hondsbesten; daarna noodigde men ons uit om te komen kyken naer de fransche-nationale expositie van... kikkorschen, springhanen, pieren, muggen, spinnen en alle ongedierte welke op den franschen grond wassen, en vandag ontvangen wy per post eene uitnoodiging voor het Internationaal Studenten-Congres van Luik!

Een Studenten-Congres!! Waerlyk dat is geen botermelk! Wat moeten de gelukkige ouders blyde zyn van een studentje op de Hoogschool van Luik te hebben! Hun zoonkje van 16 of 17 jaren is immers lid voor het Internationaal Studenten-Congres van Luik! Ik wed zy hebben dees week altemaal een convocatie briefje ontvangen.

En wat gaen die jonge heeren in dat Studenten-Congres verrichten? Als er ergens by voorbeeld te Brussel een Congres is van Staatsmannen, dan wordt er gehandelt over de middelen aentewenden om het land goed te bestieren; is het een Congres van Doctoren, die heeren leggen zich toe op het onderzoek en de toepassing van nieuwe geneesmiddelen; zyn het Regts geleerden, zy studeeren om

was reeds gesloten. In het begin der 17° eeuw, werd in de stad Roomen, de wet op de Joden in al hare strengheid uitgevoerd. Eene halve uer, voor dat de nacht was neêrgegaeld, was, alwie tot het jodendom behoorde, genoodzaekt de Ghetto bereikt te hebben. Gebeurde het soms dat een israeliet, na het vastgestelde uur, buiten het hem toegelaten gebied angetroffen werd, dan was het den Romeinen, om zoo te zeggen, toegestaan hem te bespotten, te vervolgen en zelfs hem te mishandelen. Die toelating gaf meermalen aanleiding tot de walglykste bouceelen. Den haet dien het roeimsch volk den Joden toedroeg, kon in zulke gevallen verzadigd worden en het gebeurde niet zelden, dat men tot de grootste baldadigheden overging en er moorden gepleegd werden.

Judith kwam na weinige oogenblikken tot zich zelve. Het eerste gedacht dat in haren geest oprees, was van zich uit de oogen te maken en zich te verbergen. Zy ripte zich op, staerle angstig rond zich heen, om te zien of niemand haer bespeurde, en stapte dan wankelend voort; doch reeds was het te laet om te ontsnappen; een aantal volks had haer gezien.

— « Zy is het! zy is het! de Ghetto is gesloten! houdt aen! houdt aen! — Zoo klonk het rond hare ooren en — een luide kreet van angst ontvloog aen Judith's mond.

Op weinige oogenblikken was het meisje van volk omringd en nu werd zy het voorwerp van grove lasteringen en beleedigingen. Men reikte zich de hand en men begon rond haer te dansen met ongeoorloofde gebaren. De maegd vlogte om zich aen dien hoon te ontrukken, doch hare bespotters vervolgden haer onder het aenhoudend geroep: — Houdt aen! het is eene jodin! slaet dood! slaet dood! »

Weldra is nu de aendacht der menigte gaende

deze of gene wet in te voeren of te veranderen; in de Congressen van landbouwers, wordt gehandelt over landbouwers gereedschappen, over het benuttigen van planten en zaden enz. In een woord, in alle Congressen welke wy gezien hebben handelt men over eenige verbetering. Zou dan het eerste gedacht welk een Studenten-Congres in onzen geest doet ontstaen niet zyn: die heeren Studenten gaen daer zeker overleggen:

1° Hoe zy in het vervolg het beste profyt zullen trekken uit de lessen van hunne professoren.

2° Hoe zy voortaan in plaats van het grootste gedeelte van den dag in de herbergen en den nacht op de theaters door te brengen, zich zullen toeleggen op hunne studiën.

3° Hoe zy het zweet van vader die achter den ploeg gaet of op den stiel zit, en van broeders die met den vlegel of met den hamer het brood winnen, later zullen vergoeden.

Eindelyk 4° Hoe zy zich het best zullen bereiden om hun vak van geneesheer of advokaet met bekwaemheid en met voordeel der maetschappy uit te oefenen.

Zoo zouden wy en gy onnoozele ouders er over denken; maer gy hebt daer een ander kadeken zitten! Ziet liever eens hier. Vaders en moeders van steden en dorpen uwe zoonjens van 16 of 17 jaren gaen gezamenlyk met de losbollen van alle de Universiteiten der wereld beslissen en besluiten onder anderen: 1° Dat de professoren hunne lessen niet goed geven; 2° dat de school uren te lang duren; 3° dat de examens en certificaten zullen afgeschafte worden; 4° dat het geld welk zy voor hunne lessen betalen beter in de cafes kan verteerd worden; eindelyk 5° let wel op, die jonge heeren van 16 a 17 jaren zullen de volgende vraag oplossen: « Welke moet voortaan de opvoeding zyn der jonge demoisellen? »

Hoe lang dit Congres zal duren, weten wy nog niet, maer in afwachting zyn de ouders vriendelyk verzoekt hunne spaarpotten om te gieten, om hunne jonge heeren met fatsoen de banketten laten by te wonen welke te dier gelegenheid zullen gegeven worden... Aerdig ding dat progres! Ik vrees my dood, of binnen korte maenden, wanneer er wiegen over den yzeren weg zullen loopen, zullen wy te Brussel een Congres zien van kleine filikens om te beslissen op welken tyd en op welke conditiën hunne mamakens en bobanekens op groote straf verplicht worden hen te speenen, en in plaats van moederlyke melk hun een schuteltje pap op te dischen.

Die zal leven, zal zien. Voor het oogenblik

beklagen wy slechts de goede ouders der Luiksche Studenten.

De president van het Studenten-Congres van Luik is een genaemden V. Arnould, dezelfde die te Antwerpen het presidentschap bekleedt van de Societeit der Vrydenkers. Over eenigen tyd gaf deze jonge heer een schrift uit om de leden dier societeit aen te moedigen van zooveel het in hunne magt is « vuile boeken, romans, vlagschriften enz. op te stellen, » ten einde, zegt hy, de conscienties te helpen ontlasten « van alle geloof, en de burgerlyke begravenissen zonder byzyn des priesters te helpen bevorderen. » Hy zelf schreef tot dat einde een dicht in het fransch « La Brabantonne de l'Etudiant » welk de wulpsche Turken zelfs niet zouden lezen. Dat de christene ouders oppassen van hunne zonen niet in aenraking te laten komen met zulken apostel.

Kerkerhofkwestie.

Ziehier den tekst des voorstels neêrgelegd in den provinciale raed van Antwerpen, in zyne zitting van den 6 July:

« De provinciale raed, de voorstellen der onderzoekcommissie in 1849, onder het ministerie de Haussy genoemd bytreidend, brengt den wensch uit: van de verplichting der scheiding van de eerediensten te zien in stand houden met in ieder kerkerhof eene afgeschiedene plaats te bewaren voor de afwykende, gestorven zonder openbare bepaelde geloofsbelydenis. Deze schikking, nieuw onder deze eenige betrekking, vult eene ware leemte aen, en laet toe van volkomener dan in het verledene alle kans van botsingen of schandael te verwyderen, in het geval van weigering eener godsdienstige begrafenis. Het is eene hulde door de wet aen twee groote principen van ons openbaar recht bewezen; aen het princip der vryheid van gezindheden en eerediensten, en aen de gelyke onafhankelykheid des burgerlyken gezags.

(Get.) Della Faille, Baron Osy, baron Gilles, Solvyns, Broers. De Cleer, graef de Buissereet, Alf. Geelhaud, Van den Bril, Thys. »

Dit voorstel, zoo tydig als grondwettig, zal ongetwyfeld wel onthaeld worden.

De redetwist, zegt het Vlaemsche Land, over de wet nopens de vreemdelingen, heeft aanleiding gegeven tusschen twee ministeriele bladen,

Op een oogenblik is de ruiter in de menigte gedrongen. Met forsche vuist grypt hy het meisje by den middel en rukt haer uit de handen der brulen; woedend plant hy zynen dolk in de borst van die hem wederstand bieden en vliegt, zynen draver den spoor gevende, met zynen diervaren last voort...

Huilend vervolgt een gedeelte van het grauwen den geheimzinnigen ruiter; doch alras is hy uit het oog verdwenen...

Weldra was de schaker eene der poorten van Roomen nabij.

— Signor! — riep hy eenen burger toe die, in eenen mantel gewikkeld, tegen eenen muur leunde.

— Wat verlangt gy Signor Cavaliero? — vroeg deze, het peerd naderende.

— Geef my uwen mantel!

— Myn mantel!... en waerom moet...?

— Het zy om het even. Geef my uwen mantel; deze beurs houdt vyfmael deszelfs weerde in!

— Signor, maer waerom?... diavolo!... wat hebt gy daer op uw peerd! — riep de romein verbaesd.

Maer — de ruiter had reeds den mantel ontrukte en snelde voort, den burger zyne beurs toewerpemde.

II. — IN DE CAMPAGNA.

Ziet gy daer die uitgestrekte vlakke, waer aen den verreegezinde der hemel zich met de aerde, voor het oog, versmelt? Ziet gy die gele kleigrond, die bruine moerassen zich twintig mylen ver uitstrekende, waer het oog niets aantreft op betwikkelt het verheugd mag rusten, dan hier en daer een pinloop of de overblijfselen van een oud adelyk lusthof! En die schoone blauwe hemelbaen waarop de kuische nachtgodin statig voortdryft, haren zilveren tooverglas over de

JUDITH DE ZINNELOOZE.

I. — DE RUITER.

Onder den heilzamen hemel van Italiën ontloken en gekoesterd, was Judith, nauwelijks zestien jaren oud, reeds eene volwassen vrouw. Haer blik vinnig en kuisch, was diep en verrield al het edele harer ziel, al de zuiverheid harer driften. Er lag in hare houding eene aenloekende bevreesheid, iets los en tevens bekoorlyks — en het kon niet anders of in kalme stonden moest steeds eene statige helderheid op haer gelaet uitgedrukt zyn. — Thans, echter, was op haer aengezigt eene vreeslyke angst te lezen. Het scheen dat, wyl zy voortvlood, eene bange storm in haer hart woedde. Hoe digter zy bet doel naderde, tot hetwelk zy hare schreden aen rigte, hoe sneller haer boezem sloeg.

Eindelyk bereikte zy eene afgelegen wyk der stad. — Daer beving eene nog onstuimiger vrees hare ziel; een akelig voorgevoel ontstond in haren boezem; koud was de huivering die over haer lichaam liep; hare beenen schenen haer te begeven; wankelend trad zy voort en — gillend: « te laet!... te laet!... » stortte zy, met het hoofd in de handen, naest eenen yzeren tralie neêr...

Zy kon hare woonst niet binuen: de yzeren poort die den ingang der Ghetto (1) beschermdte,

(1) De Ghetto is een uithoek van Roomen, geheel afgescheiden van de wonningen der overige burgers en welk door de Joden alleen bewoond wordt. Zoodra de avond valt, sluit, aldaer, eene yzeren poort alle gemeenschap af tusschen deze en de overige wyken der stad.

In andere steden van Europa, zooals Amsterdam, Hamburg, enz. vindt men tot heden toe nog eene afgezonderde wyk der stad — ofschoon niet, zooals te Roomen, afgesloten — waer de Joden bunnen woon moesten vestigen.